

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/775**z dnia 28 maja 2018 r.****ustanawiające zasady stosowania art. 26 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, w odniesieniu do reguł dotyczących wskazywania kraju lub miejsca pochodzenia podstawowego składnika środka spożywczego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 ustanawia się ogólne zasady i wymagania dotyczące wskazywania kraju lub miejsca pochodzenia środków spożywczych, które stosuje się bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów unijnych.
- (2) Art. 26 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 zawiera wymóg wskazania kraju lub miejsca pochodzenia, w przypadku gdy zaniechanie ich wskazania mogłoby wprowadzać w błąd konsumenta co do rzeczywistego kraju lub miejsca pochodzenia środka spożywczego, w szczególności w przypadku gdy informacje towarzyszące środkowi spożywczemu lub etykieta jako całość mogłyby sugerować, że dany środek spożywczy pochodzi z innego kraju lub miejsca. Artykuł ten ma zapobiegać podawaniu informacji na temat żywności, które mogłyby wprowadzać konsumenta w błąd poprzez sugerowanie danego pochodzenia środka spożywczego, które nie jest zgodne z rzeczywistością.
- (3) Art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 stanowi, że jeżeli jest podany kraj lub miejsce pochodzenia danego środka spożywczego i gdy nie jest on taki sam jak kraj lub miejsce pochodzenia jego podstawowego składnika, podaje się również kraj lub miejsce pochodzenia tego podstawowego składnika lub wskazuje się, że jego pochodzenie jest inne niż pochodzenie danego środka spożywczego. Ponadto w artykule tym stwierdza się, że stosowanie tych wymogów wymaga przyjęcia aktu wykonawczego.
- (4) Art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 dotyczy przypadków, w których kraj lub miejsce pochodzenia są podane obowiązkowo zgodnie z art. 26 ust. 2 lit. a) rozporządzenia lub dobrowolnie za pomocą jakichkolwiek sposobów oznaczania, takich jak oświadczenia, wyrażenia, ilustracje lub symbole.
- (5) Informacje podane dobrowolnie, takie jak nazwy geograficzne będące częścią nazwy środka spożywczego lub jej towarzyszące, mogą również wchodzić w skład nazw produktów chronionych jako oznaczenia geograficzne lub znaki towarowe zgodnie ze szczegółowymi przepisami unijnymi.
- (6) Informacje na temat kraju lub miejsca pochodzenia środka spożywczego wchodzące w skład nazw produktów chronionych jako oznaczenia geograficzne na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽²⁾, (UE) nr 1308/2013 ⁽³⁾, (WE) nr 110/2008 ⁽⁴⁾ lub (UE) nr 251/2014 ⁽⁵⁾, lub chronionych na mocy umów międzynarodowych wchodzą w zakres stosowania art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011. W związku z tym, że w przypadku nazw produktów chronionych istnieje nierozzerwalny związek między cechami produktu a jego pochodzeniem geograficznym, oraz że podlegają one szczegółowym zasadom,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 (Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 14).

w tym przepisom dotyczącym etykietowania, a także uwzględniając specyficzny charakter tych nazw jako objętych prawem własności intelektualnej, potrzebne jest dokładniejsze rozważenie kwestii sposobu wskazywania pochodzenia podstawowego składnika w odniesieniu do takich nazw zgodnie z art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

- (7) Oznaczenia kraju lub miejsca pochodzenia środka spożywczego wchodzące w skład zarejestrowanych znaków towarowych wchodzą w zakres stosowania art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011. Znaki towarowe mogą składać się z jakichkolwiek oznaczeń, w szczególności z wyrazów, łącznie z nazwiskami, rysunków, liter, cyfr, kolorów, kształtu towarów lub ich opakowań oraz z dźwięków, pod warunkiem że oznaczenia takie nadają towarom lub usługom danego przedsiębiorstwa odróżniającego charakteru. Celem znaków towarowych jest umożliwienie konsumentowi identyfikacji konkretnego źródła lub pochodzenia handlowego w powiązaniu z danym towarem lub usługą. Biorąc pod uwagę specyficzny charakter i cel znaków towarowych, należy dokładniej rozważyć kwestię sposobu wskazywania pochodzenia podstawowego składnika zgodnie z art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 w przypadkach, gdy jest to wymagane dla znaków towarowych.
- (8) Niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować nazw zwyczajowych i rodzajowych, w tym nazw geograficznych bezpośrednio wskazujących na pochodzenie, ale których powszechna interpretacja nie wskazuje na kraj lub miejsce pochodzenia danego środka spożywczego.
- (9) Do celów niniejszego rozporządzenia znaki identyfikacyjne towarzyszące środkom spożywczym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego nie powinny być uznawane za oznaczenie kraju lub miejsca pochodzenia.
- (10) Aby zapewnić konsumentom możliwość dokonywania bardziej świadomych wyborów, konieczne jest ustanowienie, w drodze niniejszego rozporządzenia, szczegółowych zasad, które powinny mieć zastosowanie w przypadku gdy podany jest kraj lub miejsce pochodzenia podstawowego składnika. Zasady te powinny gwarantować odpowiednią precyzję i wartość znaczeniową tego typu informacji.
- (11) Wskazane jest zatem, aby informacji na temat podstawowego składnika towarzyszyło odniesienie do obszaru geograficznego, które będzie łatwo zrozumiałe dla konsumenta. Należy zakazać stosowania nieprawdziwych nazw regionów lub obszarów geograficznych, które nie mają wartości znaczeniowej lub które mogłyby konsumenta wprowadzić w błąd co do rzeczywistego miejsca pochodzenia podstawowego składnika.
- (12) W przypadku gdy podstawowy składnik jest środkiem spożywczym podlegającym szczegółowym przepisom unijnym w sprawie oznaczania kraju lub miejsca pochodzenia, przepisy te mogłyby być ewentualnie wykorzystane do celów art. 26 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.
- (13) W przypadku gdy podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze zdecyduje się wskazać jedynie, że kraj lub miejsce pochodzenia podstawowego składnika jest inne niż kraj lub miejsce pochodzenia danego środka spożywczego, na przykład ze względu na liczne lub zmienne źródła dostaw oraz specyficzne procesy produkcji, należy ustanowić zasady, które uwzględniałyby różne okoliczności przetwarzania żywności. Odpowiednie oznaczenie powinno dostarczać konsumentowi zrozumiałych informacji.
- (14) Informacja na temat podstawowego składnika podana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinna uzupełniać informacje podane do wiadomości konsumentów na temat kraju lub miejsca pochodzenia danego środka spożywczego i powinna być dobrze widoczna i czytelna, a w stosownych przypadkach nieusuwalna.
- (15) Zgodnie z art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, który stanowi, że wszelkie nowe środki dotyczące informacji na temat żywności powinny mieć zastosowanie od dnia 1 kwietnia danego roku kalendarzowego, należy ustanowić odpowiedni okres przejściowy w odniesieniu do stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie określa zasady dotyczące stosowania art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, w przypadku gdy kraj lub miejsce pochodzenia środka spożywczego są podane w jakiegokolwiek formie, takiej jak oświadczenia, ilustracje, symbole lub wyrażenia, odnoszące się do miejsc lub obszarów geograficznych, z wyjątkiem nazw geograficznych, które są częścią nazw zwyczajowych i rodzajowych i które bezpośrednio wskazują na pochodzenie, lecz ich powszechna interpretacja nie wskazuje na kraj lub miejsce pochodzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do oznaczeń geograficznych chronionych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, rozporządzenia (WE) nr 110/2008 lub rozporządzenia (UE) nr 251/2014 lub chronionych na mocy umów międzynarodowych ani do zarejestrowanych znaków towarowych, w przypadkach gdy znaki takie stanowią oznaczenie pochodzenia, w oczekiwaniu na przyjęcie szczegółowych zasad dotyczących stosowania art. 26 ust. 3 w odniesieniu do takich oznaczeń.

Artykuł 2

Wskazanie kraju lub miejsca pochodzenia podstawowego składnika

Kraj lub miejsce pochodzenia podstawowego składnika, które są odmiennie od podanego kraju lub miejsca pochodzenia danego środka spożywczego, podaje się:

- a) jako odniesienie do jednego z następujących obszarów geograficznych:
- (i) „UE”, „spoza UE” lub „UE oraz spoza UE”; lub
 - (ii) region lub jakikolwiek inny obszar geograficzny w obrębie kilku państw członkowskich albo w obrębie państw trzecich, jeśli został zdefiniowany jako taki na mocy prawa międzynarodowego lub jest zrozumiały dla właściwie poinformowanego przeciętnego konsumenta; lub
 - (iii) obszar rybołówstwa FAO, obszar morski lub obszar słodkowodny, jeśli został zdefiniowany jako taki na mocy prawa międzynarodowego lub jest zrozumiały dla właściwie poinformowanego przeciętnego konsumenta; lub
 - (iv) państwo(-a) członkowskie lub państwo(-a) trzecie; lub
 - (v) region lub jakikolwiek inny obszar geograficzny w obrębie państwa członkowskiego lub w obrębie państwa trzeciego, który jest zrozumiały dla właściwie poinformowanego przeciętnego konsumenta; lub
 - (vi) kraj lub miejsce pochodzenia zgodnie ze szczegółowymi przepisami unijnymi mającymi zastosowanie do danego podstawowego składnika lub składników;
- b) lub za pomocą następującego oświadczenia:

„(nazwa podstawowego składnika) nie pochodzi/nie pochodzą z (kraj lub miejsce pochodzenia środka spożywczego)” lub przy użyciu innego podobnego sformułowania o takim samym znaczeniu dla konsumenta.

Artykuł 3

Sposób prezentowania informacji

1. Informację podaną zgodnie z art. 2 prezentuje się przy użyciu czcionki o rozmiarze nie mniejszym niż minimalny rozmiar czcionki wymagany zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.
2. Bez uszczerbku dla ust. 1, w przypadku gdy kraj lub miejsce pochodzenia środka spożywczego są podane w formie słownej, informację podaną zgodnie z art. 2 umieszcza się w tym samym polu widzenia co oznaczenie kraju lub miejsca pochodzenia środka spożywczego i przy użyciu czcionki o rozmiarze, w którym wysokość x wynosi co najmniej 75 % wysokości x oznaczenia kraju lub miejsca pochodzenia danego środka spożywczego.
3. Bez uszczerbku dla ust. 1, w przypadku gdy kraj lub miejsce pochodzenia środka spożywczego są podane w formie innej niż forma słowna, informację podaną zgodnie z art. 2 umieszcza się w tym samym polu widzenia co oznaczenie kraju lub miejsca pochodzenia środka spożywczego.

Artykuł 4

Wejście w życie, data rozpoczęcia stosowania i środki przejściowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2020 r.

Środki spożywcze wprowadzone do obrotu lub etykietowane przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia mogą być przedmiotem obrotu do czasu wyczerpania zapasów.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 maja 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
